

tantuloque discrimine sententiarum ab eadem servatus, multis ab civibus pro ejus dignitate ac nomine ad oppidi portam, qua venerat, flumenque perductus conscendit, ad urbemque rediit.

Patres eo consilio depulsi, ad aliam se cogitationem converterunt. nam quod erant eo in oppido cives duo centurionis reipublicæ fratres, quibus ambobus cum portæ oppidi præfecto summa necessitudo intercedebat: petiit ab iis per occultos internuncios centurio, darent operam, ut ea porta legato reipublicæ aperiretur. Re complures dies agitata cum demum inter ipsos convenisset, Aloisius Molinus quinquevir Senatu regendo Patribus proposuit, *Tantas hostium injurias ulterius non esse perferendas: sperare se se atque confidere, si Patavium exercitus de improviso mittatur, civibus iis portam tradentibus, qui se reipublicæ obtulerunt, oppidum capi facile posse: neque enim satis esse communitum: itaque ad Gritum legatum scribi oportere, ut eam rem quamprimum suscipiat.* Ad ea Lauredanus Princeps, *Videri sibi periculosum, respondit, Aloisio rege Galliæ reipublicæ nervis ac sanguini magnopere imminente, Julio Pontifice Maximo ad civitatis perniciem atque interitum omnia moliente, Maximiliano mediis in imperii finibus visceribusque grassante, Ferdinando Hispaniæ rege, quasi quarto scriptis tabulis hærede, in possessiones reipublicæ se inferente, Patavium velle recipere: quam quidem paulo ante urbem una cum aliis plebisque oppidis & municipiis, ut hujus belli tempestatem a suo capite averteret, Senatus Maximiliano, tanquam de manu, tradidit: valde enim se timere, id si fit, ne hostes reipublicæ qui ea Senatus liberalitate victi nihil ultra prope cogitant, magnam redintegrandi belli causam se habere statuentes, iterum in rempublicam universi convertantur, neque Patavium modo brevi recipiant, sed reliquam imperii partem, quæ in continente est, etiam suam faciant: nam vires ad eos repellendos reipublicæ suppeditaturas, neminem tam stultum esse, qui sperare audeat: neque esse credendum, qui pares illis integri non fuerint, fractos ac debilitatos superiores fore: civium privatim jacturam, qui fructus suorum prædiorum*